

**КРИВИЧНО ДЕЛО НЕДОЗВОЉЕНА ПРОИЗВОДЊА,
ДРЖАЊЕ, НОШЕЊЕ И ПРОМЕТ ОРУЖЈА
И ЕКСПЛОЗИВНИХ МАТЕРИЈА ИЗ ЧЛАНА 348. КЗ**

Ручна бомба-сузавац, не представља оружје у смислу члана 2. тачка 1. до 4. Закона о оружју и муницији и стога не може бити предмет извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. КЗ.

Из образложења:

Побијаном пресудом, окривљени је на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези са ставом 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду, одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Наиме, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, на несумњив начин утврдио да ручна бомба – сузавац чије се држање окривљеном ставља на терет не представља оружје у смислу члана 2. тачка 1. до 4. Закона о оружју и муницији, због чега њено држање не представља радњу извршења кривичног дела из члана 348. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, већ да исто, обзиром да се ради о посебном оружју из тачке 5, члана 2. Закона о оружју и муницији евентуално може у смислу члана 35. истог закона бити предмет прекршајног поступка. На наведени правилан закључак првостепеног суда најпре упућује налаз и мишљење судског вештака балистичара који је у свом налазу навео да предметна ручна бомба садржи експлозивно пуњење од неколико грама, које служи да би се распршило хемијско пуњење и да то експлозивно пуњење због мале количине нема спољне ефекте, већ само служи за разбијање омотача, а да предметно хемијско пуњење подразумева хемијске материје и средства која служе само за привремено, односно краткотрајно онеспособљавање људи, које не наноси штету по здравље људи, тако да предметна бомба – сузавац представља средство принуде, а не оружје које је намењено за трајно онеспособљавање људи и не изазива штетне последице по здравље људи, због чега се не може сврстати у оружје предвиђено тачкама 3. и 4. члана 2. Закона о оружју и муницији. Такође, судски вештак је у свом налазу и мишљењу навео да предметна хемијска ручна бомба представља не-смртоносно оружје, те да се иста може сврстати у категорију посебног оружја у смислу члана 2. тачка 5. Закона о оружју и муницији. Правилно закључује првостепени суд да на овај закључак упућује извештај о прегледаној ручној бомби – сузавцу Полицијске бригаде – чете за противдиверзиону заштиту од 24. августа 2008. године у коме је дато мишљење да се предметна ручна бомба – сузавац користи као бомба у специјалне намене, намењена за привремено онеспособљавање људи за борбу и друге активности, као и за угушивање немира.

Дакле, имајући у виду све напред наведено и то да је одредбом члана 2. тачка 3. Закона о оружју и муницији прописано да је гасно оружје оружје које избацује или испушта гасове и друге супстанце штетне за здравље, то је правилан закључак првостепеног суда да предметна ручна бомба – сузавац, чије се држање окривљеном ставља на терет не представља оружје у смислу члана 2. тачка 1. до 4. Закона о оружју и муницији.

Стога је правилно правилно првостепени суд на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, јер дело које је предмет оптужбе није кривично дело.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 4708/11 од 25. октобра 2011. године – пресуда – пресуда Првог основног суда у Београду К. бр. 2713/11)

*Аутор сентенце: Небојша Павловић,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*